

Anonimizēta versija

Tulkojums

C-300/24 - 1

Lieta C-300/24 [*Meyervibert*] ⁱ

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2024. gada 26. aprīlis

Iesniedzējtiesa:

Cour de cassation (Luksemburga)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2024. gada 25. aprīlis

Prasītāji:

MY

IX

Atbildētāja:

Caisse pour l'avenir des enfants

Lietas C-300/24 faktiskie apstākļi:

Prasītāji, māte un patēvs bērnam, par kuru tika pārtraukta ģimenes pabalsta izmaksa, piemērojot *Code de la sécurité sociale luxembourgeois* [Luksemburgas sociālā nodrošinājuma kodeksa] 269. un 270. pantu, kas grozīti ar 2016. gada 23. jūlija likumu, kopā dzīvo Francijā.

Pamati, kas balstīti uz Savienības tiesībām, ir identiski lietās no C-297/24 līdz C-306/24.

Prejudiciālie jautājumi ir identiski visās lietās no C-296/24 līdz C-307/24.

ⁱ Šis lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka reālajam personvārdam vai nosaukumam.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojums (sadaļā “Tiesas atbilde”) ir identisks visās lietās no C-296/24 līdz C-307/24, izņemot daļu, kas attiecas uz pārsūdzēto spriedumu, kura šajā lietā C-300/24 formulēta šādi (lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu 6. un 7. lpp.):

“Piemērojot šo kritēriju, apelācijas tiesa, lai pamatotu lēmumu par ģimenes pabalsta atsaukšanu,

- netieši, bet nepieciešami ir lēmumi, ka pierādījumi par laulību esamību starp pārrobežu darba ņēmēju un bērna māti un par kopīgas dzīvesvietas esamību pārrobežu darba ņēmējam, viņa sievai un bērnam, raugoties uz šiem elementiem atsevišķi vai kopā, nepierāda, ka šis nosacījums ir izpildīts,
- uzskatīja, ka abiem bioloģiskajiem vecākiem bija līdzekļi, lai sniegtu ieguldījumu bērna uzturēšanā, ka māte veica profesionālu darbību un ka tēvam, kuram bija izmitināšanas un saskarsmes tiesības, atbilstoši 2009. gada 2. decembra laulības šķiršanas spriedumam bija pienākums maksāt uzturlīdzekļus, kas indeksēti 80 euro apmērā, un iespējamās problēmas ar šo uzturlīdzekļu saņemšanu neizriet no lietas materiāliem, secinot, ka *“tātad tieši bioloģiskie vecāki ir tie, kuri sedz visas bērna uzturēšanas izmaksas, nepiedaloties [prasītājam kasācijas tiesvedībā]”*,
- lēma, ka šo secinājumu neliek apšaubīt tas, ka kopīgais mājoklis bija MY īpašums un ka viņš maksāja par elektrību un bērna autovadītāja apmācības apdrošināšanu, jo “dažu izdevumu neregulāra apmaksā vai mājas, kas ir laulāto dzīvesvieta, nodošana ne vien bērnam, bet arī laulātās rīcībā, nevar juridiski pietiekami pierādīt, ka viņš nodrošina savas pameitas uzturu”.”